

ikke derved paadroge sig nogen anden eller større Forpligtelse end den, de allerede ifølge Lovgivningen havde. Jeg erkjender imidlertid, at det Punkt, hvorved det ærede Medlem tilligemed et andet æret Medlem rørte, er af den Besskaffenhed, at der trænges til en Forandring, idet det er en bekendt Sag, at Fattiglovgivningen hos os i en meget høj Grad, ja maasse endog i en meget urimelig Grad, er velvillig lige overfor Fremmede, uagtet man ikke andetsteds, eller i alt Fald paa de færreste Steder, møder en lignende Velvillie imod danske Trængende. Dette Punkt har derfor ogsaa allerede tidligere været Gjenstand for Overveielse, og der er allerede for nogen Tid siden indledet Forhandlinger med den preussiske Regjering om i det Mindste til en vis Grad at erhverve Reciprocitet. Dette Spørgsmaal vil naturligvis ogsaa blive Gjenstand for nærmere Forhandling og Drøftelse, og Forholdet vil vistnok blive forandret, naar, som jeg haaber, Fattiglovgivningen til næste Aar kommer i Stand; men jeg har ikke troet, at der var nogen særlig Dørfordring til netop nu, umiddelbart før Fattiglovgivningen vil komme under Forhandling, at gjøre dette Punkt til Gjenstand for et særligt Lovforslag. Jeg erkjender altsaa, at de Grindringer det ærede Medlem gjorde, ere berettigede, og erklærer herved, at de skulle blive tagne meget alvorlig i Betragtning, ligesom de allerede ere tagne i Betragtning, ikke blot ved det nye Fattiglovsforslag. Forsaavidt der imidlertid i saa Henseende skulde lægges sig Banskelligheder eller Hindringer i Veien, vil der jo til næste Aar kunne være Spørgsmaal om at optage en Bestemmelse derom i et særligt Lovforslag, men der skal ogsaa blive pleiet Forhandlinger i alt Fald med de os nærmest liggende Magter, om, hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til Landenes indbyrdes Forhold med Hensyn til Forsørgelsen af de Fattige.

Berg: Jeg skal udtale min Tak til den meget ærede Minister for den Udtalelse, vi her have hørt; den er mig i alt Væsentligt tilfredsstillende. Jeg tror ganske vist, at de Forhold, der nu eksistere, forvalde allerede meget væsentlig Ulempe i visse Egne af Landet;

men jeg vil paa den anden Side indrømme, at der kan være Grund til ikke at forhaste sig med en Ordning, da en omhyggelig og nøiagtig Overveielse maasse kan føre dertil, at denne Ordning, naar den indtræder, kan blive saa meget mere fyldestgjørende. Jeg skal derfor gjentage min Tak til den ærede Minister for de Udtalelser, vi have hørt.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag af Indenrigsministeren til § 4:

§ 4de Linie efter Ordene: „her i Riget“ tilføies: „eller paa anden Maade.“

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslaget (se Tilslæg C.) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget.

Man gik derefter til den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om Gfsergivelse af Fattigundersøttelse.“

(Den Behandling findes i Tidenden, Sp. 4870 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Klein, Chr. Rimstad, Winther, N. Hansen, Rotwitt, Frølund, Olsen, Rugaard, Th. Nielsen, Povlsen, Søren Jørgensen, Bønløkke, G. Hansen, G. Hansen, N. Albertsen og S. P. Christensen:

1) Paragrafen affattes saaledes:

Den Undersøttelse, som Noget har nydt af det almindelige Fattigvæsen, kan i Løbet af 5 Aar efter dens Modtagelse fordres tilbagebetalt, naar Bedkommendes forbedrede For-